

χρηστούς ύπαλληλους τούς κράτους, διεύτε
δὲν ξένηκουν εἰς τὰ κόμματα της.»

Μετὰ τρεῖς ἑβδομάδας ἔλαβε μικρὸν γράμμα μὲ
τὸν ταχυδρομικὴν σφραγίδαν τῆς Βιοτιγχώνος, ιδίω-
γραφὸν τοῖ πρεδόποιον τῆς Δημοκρατίας, ἔχον επὶ λέ-
ξει ὡς ἔξι:

«Ἡ μία Ροΐη Κλέθελανδ λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ
ἀναγγείλῃ εἰς τὸν κ. Μάρκ Τέχιν, διὰ ἔλαβε τὸ
γράμμα του. Τὸν εἰδοποιεῖ δὲ διὰ δὲν ἐδίστασε νὰ τὸ
ἀναγνώσῃ εἰς τὸν πρεδόποιον τῆς Δημοκρατίας, τὸν
παππάκην της. Ο κ. Κλέθελανδ τότε ἐπερύσσει
τὴν κόρην του νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν κ. Τέχιν διὰ τὰς
πληροφορίας του καὶ νὰ τὸν πληροφορήσῃ διὰ ὁ γε-
νικὸς Πρόξενος κ. Νάσσων δὲν θὰ μετακινηθῇ ἀπὸ
τὴν θέσην του.

Ἐπιφορτίζει πρὸς τούτους τὴν θυγάτερά του ὁ κ.
Πρόξερος νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν κ. Τέχιν, διὰ θὲ τῷ
εἶναι ὑπόχρεως, ὅποις θελήσῃ νὰ τὸν διαφωτίζῃ
περὶ δύοιν περιστάσεων.»

Θὰ συνεδουλεύσειν τοὺς ἀπολυμένους ὑπὸ τῆς
κυβερνήσεως χρηστοὺς ύπαλληλους, νὰ προσφύγουν
εἰς τὴν αὐτὴν μέθοδον, ἔχον ὁ κ. Δηλιγιάννης εἶχε
θυγάτριον δέκα μηνῶν ἥλικίας.

Ἄλλ' ἔκτος τούτου ἐπρεπε νὰ ἀκούῃ ὁ κ. Δηλι-
γιάννης ἔνδρας ὡς ὁ κ. Τέχιν, διὰ ὅποιος εἶναι ὁ κ.
Ροΐης τῶν Ήνωμένων Πολιτειῶν, ἐνῷ ὁ κ. Ροΐης
ἀπολέτει, ὡς μη ἀνέκουν εἰς τὸ κορδόνιον.

Ἐν τούτοις ὁ κ. Ροΐης καὶ κατὰ τοῦτο δροιάζει
τὸν Τέχιν, διὰ οὐδέποτε ἀνεμίχθη εἰς τὸν πολι-
τικήν.

Μίαν δὲ μόνην φορὰν περέπεισαν τὸν Τέχιν ἀπλῶς
νὰ συνήσῃ διὰ τοῦ κύρους τοῦ ὄνόματός του, τὴν
ἐκ νέου ἐκλογήν, ὡς μέλους τῆς Γερουσίας, τοῦ στρα-
τηγοῦ Ἀβλεύ. — Τὸ ἔπος δὲ διὰ τὴς ἔξι δηλώ-
σεως πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς:

«Ο στρατηγὸς Ἰωσήφ Ἀβλεύ, κατὰ τὴν γνώμην
μου, εἶναι καθ' ὄλα ἄξιος τῆς ψήφου σας, ἀν καὶ μό-
νος αὐτὸς θὲ εἶναι ἀπολύτως ἀνεπαρκῆς διπας ἀπο-
λυμένη τὴν Γερουσίαν, διόν εἶναι ἀνεπαρκῆς μία ἀν-
θοδέσμη ἵων διὰ νὰ ξεβραμίσῃ ἐργοστάσιον ψηφο-
κόλλας.»

Κάποιο περόμοιον ἐργοστάσιον δὲ, λειτουργεῖ καὶ
παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου;

Ο ΑΝΩΝΥΜΟΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φύλλα περιστρέψαντας τοῦ «Νουμᾶ» πω-
λοῦνται εἰς τὸ Ιεντρικὸν Πρακτορεῖον
τῶν Εφημερίδων καὶ εἰς τὰ ιερόκει τῶν
πλατειῶν Συντάγματος καὶ Ομονοίας.

ἡγάπη. Ἀπὸ τὸν ἔξωτην ἔβλεπε νὰ περνοῦν εἰς
τὸν λιμένα αἱ μεγάλαι λέμβοι, κατάφορτοι ὡς τὸ
κέρχες τῆς Ἀμαλθείας. Τὰ παιδία εἰς τὰς περώρας,
ἔδηγκαν καὶ ἀπλήστως τοὺς καρποὺς καὶ τὰς σταφυ-
λὰς αἱ ὄποις ἐφρίνοντο αἱμοστάζουσαι ὑπὸ τὰ δυνατά
των δύντικαὶ ἐγώ, στιθέαμα δλῆς αὐτῆςτης γλυκείας
τροφῆς ἡ ὄποις ἔχειχνετο εἰς τὴν μαρμαρικήν πό-
λιν, ὑπελόγιζε τοὺς ἀγρυπτοὺς φόρους καὶ ἐσυλλο-
γίζομουν τὸ σχῆμα τῶν πορφυρῶν μου. «Ἐτσι ντυ-
μένη ἀπὸ ἑταῖς, ὡς καρποῖ, ἐφερε γιὰ τὴν εὐχαρίστη-
σιν τοῦ τὴν δροσερότητά σας ὑφασμένην ἐπάνω στὸ
σῶμα μου. Ὡμέ! Δὲν ὑπάρχει πλειάσ' ἐμὲ ἡ δρο-
σερότης σας, εἰς τὰς πτυχὰς τῶν φορεμάτων μου καὶ
τοῦ πέπλου μου» ἀλλὰ μοῦ φάνεται τώρα διὰ ὅλη
σας ἡ ὡριμότης λυώνεται μέσα εἰς τὰς φλέβας μου
καὶ χύνεται ἀπὸ ἐπάνω μου ἡ χυμένη κακλωσύνη
σας. Τὰ χείλη του θὲ ἐπικνεύσικον σ' ἔμενα μίαν
γνῶσιν ἀκταβλήτου δυνάμεως, ἔχον ἐπανήρχετο
ζάφρου σ' ἐμὲ μετὰ τὴν λήθην ποῦ τὸν κατέ-
χει... Πανθέα! Πανθέα! (στρέφεται, πνιγμένη ἀπὸ
ἔρωτα καὶ μίσος, μὲ ὄφθαλμούς γυαλισμένους ἀπὸ μέθην,
κλονιζομένη ὀλίγον.) Νάζησω, νὰ ζήσω ἀκόμη γιὰ νὰ
τὸν τυλίξω μέσα εἰς τὴν ζωὴν μου ποῦ πάσχει σῶν
μέσα σὲ φλόγα διπας δύσω εἰς τὰς ἡμέρας του καὶ
τὰς νύκτας του πάθη νέα καὶ ἀγνωστα, πρωτοφρανεῖς
ἐφευρέτεις ἡδονικότητος καὶ ἀγωνίας... 'Α! θέλω νὰ

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΤΕΤΡΑΗΜΕΡΟΥ

«Ἀνεγράφη καὶ διεψεύσθη κύθημερὸν ἢ εἰδῆσις ὅτι
ὑποψήφιος πρόεδρος τῆς Βουλῆς ήθελεν ὑποδειχθῆ
ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὁ κ. Λ. Δεληγεώργης. Θεωρεῖ-
ται δύνας βέβαιον ὅτι ὁ κ. Δεληγεώργης μετὰ τῶν
ὑπὸ αὐτὸν βουλευτῶν θέλει τηρήσῃ ἀνεξάρτητον ἀπέ-
ναντι τῆς Κυβερνήσεως στάσιν.

«Καὶ ἄλλο Ρωσικὸν ἀντιτορπιλλικὸν διηλθεν
ἐκ τῶν Δαρδανελλίων ὑπὸ ἀπόλυτον μυστικότητα.
Ἐν τούτους ἡ Ἀγγλικὴ πρεσβεία διεμαρτυρήθη διὰ
τὴν νέαν παροχήσιν ταύτην τῶν συνήκων παρὰ τῆς
Πύλης.

«Ἡ ἔταιρία Μπατινιόλη ἡ ἀναλκθοῦσα τὴν κα-
τοκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Λαρίστης διε-
μαρτυρήθη διὰ τὴν δικρατικὴν τῶν ὑλικῶν αὐτῆς, ἡ
ὅποις γίνεται ὑπὸ τῶν χωρικῶν εἰς ὅλη τὰ σημεῖα
τῆς γραμμῆς, ἀπειλοῦσα νὰ παρατηρήῃ τοῦ ἔργου.
Ἡ Κυβερνήσεις διέταξεν αὐτητῷ τὸν γραμμὴν εἰς τὰς
ἀρχὰς τῶν παρὰ τὴν γραμμὴν ἐπιχωριῶν.

«Εἰς πολὺ μικρὴ ποσὰ ἀνέρχονται μέχρι τοῦδε
καὶ ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ εἰσφορᾷ ὑπέρ τοῦ Η. Τάφου.
Ἀπεναντίας οἱ ἐν Αίγυπτῳ Ἐλληνες, οἱ διακριθέν-
τες πάντοτε διὰ τὰ αἰσθήματά των συνέλεξαν
μέχρι τοῦδε τὸ ποσὸν τῶν 2.200 λιρῶν.

ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ & ΜΠΟΤΣΑΡΑΚΟΣ

ΖΗΤΩ Η ΙΩΝΙΑ ΝΕΟΤΗΣ! ΜΑΥΡΑ ΜΑΛΛΙΑ

ΜΑΧΡΙ ΒΑΘΥΓΑΤΟΥ ΓΗΡΑΤΟΣ

Εξασφαλέσατε τὰ μαλλιά σας!

«Ἡ Βασίλισσα θέλει συνοδεύση μέχρι Ἰανίων
τὸν ὄπατον Ἀρμαστὴν τῆς Κρήτης πρύγηπα Γεώρ-
γιον. Ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ ἔτοιμαζεται εἰς τὴν
πρωτεύουσαν τῆς Ἐλληνικῆς μεγαλονήσου, ὁ δὲ
Ρωσικὸς στόλος ἡγυρούσιον μένεται εἰς τὴν Σούδαν
ἢ ἀποδώσῃ τὰς τιμὰς.

«Ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς περατωμένης αἱ διαπραγμα-
τεύσεις καὶ ἀναγράφεται ἡ μεταξὺ Ἐλλάδος καὶ
Τουρκίας Ἐμπορικὴ Σύμβασις, ἡς ἡ διάρκεια τῆς
ίσχυος συνεφωνήθη εἰς 18 ἔτη.

«Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Κυβερνήσεως» ἐξακολουθεῖ
καθ' ἑκάστην δημοσιεύσεων σωρείαν Διαταγμάτων
διαφόρων μεταβολῶν καὶ τελευταίως οἰκονομικὰς
τοικύτας, γενομένες ἐν μεγίστη κλίμακι.

Ο.Κ.ΚΑΤΕΛΟΥΖΟΣ
προσκαλεῖ τὰς "Ατ-
τικῆς οἰκοδομής"
απὸ τὴν 8 πρωινῆς μέχρι τὴς ἐσπέρας
εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
Ἐρμοῦ παντελέ-
στατον δαλόνι του.

ΗΓΕΜΟΝΕΣ
ΑΛΛΟΙ | τῆς ὁδοῦ Ερμοῦ

Οι κ.κ.

ΧΑΡΟΚΟΠΟΣ & ΜΠΑΡΔΗΣ

Τὸ κατάστημά των κυριοτελεκτικῶν
τὸ λατρεύουσαν αἱ Αποθίδες

ΣΩΣΑΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ

ΣΤΗΝ ΟΔΟΝ! ΚΟΡΑΗ

Αποθήκη Σπαστρίκου καὶ Βασική Τρίκων

συνο· πρὸ ὀλίγον ἦταν ῥόδινο σῶν τὰ σύγνεφα.... Ω-
τὸ μεγάλο ἐκεῖνο σύγνεφο πρὸς τὴν Μέρχν.... Σηκό-
νεται, ψηλόνει. Εἶνε σῶν πύρινος γίγαντας.

Γραδενίγα (ἀγωνιώδης τρομαγμένη ἡπὸ τὴν μεγάλην
λάμψιν ποὺ πέφτει εἰς τὰ γύρω τῆς ἀγάλματα).

Καὶ οἱ ιππεῖς; Καὶ ἡ ήμίνος; Καὶ ἡ ήμίνος; Τοὺς βλέπεις ἀκόμη στὸ δρόμο; Πλησιάζουν; Τρέ-
χουν;

Πεντέλα.

Τόρα τὸ δάσος τοὺς κρύβει. Νά τους! Νά τους! Βγαίνουν ἀπὸ τὸ δάσος. Πλησιάζουν. Περπατοῦν μὲ
κανονικῶν βῆμα... Μία γυναῖκα μπαίνει ἀπὸ τὸν
κῆπο... Εἶνε ἡ Λουκρητίς.... Μία ἄλλη τὴν ἀκο-
λουθεῖ.... Ἀλλη μία ἀκόμη.... Ἡ Κατερίνα, ἡ
Ορσολα.

Γραδενίγα.

«Α! ἐπὶ τέλους! (Ὄρμη καὶ ἀνοίγει τὴν κιγκλίδα ἥπιε
κλονεῖται καὶ τρίεται. Ἐπιφαίνεται ἡ κατάσκοπος ΛΟΥ-
ΚΡΗΤΙΑ ἀσθαμένουσα ταχεῖα καὶ κινουμένη σῶν λαγωνι-
κῶν. Φέρει πυρόχρων ἐνδυμασίαν καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς σκεπά-
ζεται μὲ μίαν σάρπαν κυματισούμενη εἰς τὸν ἄνεμον. Ἡ
ΔΟΠΙΣΣΑ τὴν ἀρπάζει καὶ τὴν σύρει μανιόδης). «Α! ἐπὶ
τέλους! Ἡ καρδιά μου κατετρώγετο! Καὶ σὺ δὲν
ηρχεσο, δὲν ηρχεσο!... Ὁμίλει, διμίλει, τι ξέ-
ρεις; Τι εἰδες; Τι ἀκουεσ; Ὁμίλει. (Τῆς ἀφαιρεῖ τὴν
σάρπαν ἀπὸ τὴν κεφαλήν. Ἡ κατάσκοπος γονατίζε